

Any 1 11 setembre 1937

Núm. 3

Editat per la Secció de Propaganda

Editorial

ONZE DE SETEMBRE

Data simbòlica la de l'onze de setembre per als catalans de cor. Data d'encoratjament per a la joventut catalana i d'alliçonament per a tot. I molt més ha d'ésser-ho encara en uns moments com els actuals en què, ànimes mesquines, guiades com sempre per mòbils de baixa rel, han volgut intentar, intentaran encara més, debades però, minimitzar o desdibuixar la ingent silueta de Catalunya, projectant-se, gràvida de deures i de responsabilitats, en el fons rogenç de sang heroica i màrtir que tenyeix, amb fúlgids colors de glòria immarcescible, la gran hora històrica que vivim, tan prenyada de dolors fecunds, com curulla d'esplendoroses possibilitats per a un futur, ja no llunyà, per a un esdevenidor que ja es trasllueix d'entre els besllums de l'ample horitzó de llibertat que s'està cecstant en l'entranya viva i martiritzada d'Ibèria.

L'onze de setembre, ha vingut a ésser per a les generacions de catalans posteriors a la data de l'heroica efemèride, quelcom així com el motor espiritual que ha mogut i sostingut, a través del temps i de vicissituds de tota mena, la fe fonda i ferma dels catalans en els alts destins de la Pàtria.

La figura, potser fins i tot una mica tocada de llegenda, però per això encara més lluminosa als ulls del poble, del gran **CONSELLER EN CAP**, ha de representar sempre per als fills de Catalunya la plasmació viva i colpidora del crit etern de rebel·lia d'una terra lliure que veu trepitjades o escarnides les seves preuades llibertats rebudes, en dipòsit sagrat, dels nostres gloriosos avantpassats, els quals les conqueriren a punta d'espasa i fent per elles el sacrifici de llurs vides i hisendes.

Per això que si, sacsejats per l'allau de passions desfermades arribem mai a experimentar un moment de dubte o de defalliment en els nostres ideals patriòtics, o batuts per la dissort, sentim flaquejar el nostre esperit de catalanitat, farem bé de girar els ulls en vers la figura, tràgicament humana, d'aquell

màrtir

de l'ideal i cavaller del deure que fou Rafael Casanova i sadollar-nos de sant fervor patriòtic contemplant, amb sincers desigs d'emulació, el seu gest magnífic de rotunda virilitat en plantar cara a l'opressió i en defensar, fins a morir, les llibertats i els drets legítims de la Catalunya eterna.

CATALANS! Que la diada de l'onze de setembre no deixi mai d'ésser per a nosaltres i per a Catalunya tota, la fita, el guió, l'estímul que constantment, dreturerament, ens assenyali el camí del deure, fins a aconseguir plasmar en esplendorosa realitat aquell vell ideal d'una Catalunya gran, forta i lliure que Rafael Casanova també portava arrapat en el fons del seu cor quan el ferro de l'opressor el malferí, sense sospitar que en vessar la seva sang preciosa es retenyien encara més les ferres quatre barres que donen color i prestigi etern a la nostra gloriosa senyera.

CATALANS! Digueu, com el poeta, "a un crit i a una sola veu",

VISCA CATALUNYA !!

Joan de SOLIUS

Col.laboració

11 DE SETEMBRE DEL 1714
per Emili VICO

Hi han fites en la història dels pobles, rublertes d'un significat tan profund, prenyades d'un heroisme tan intens, que res ni ningú no pot esborrar-los. I ressalten, i són exemple i lliçó, estímul i guia....

Catalunya, al llarg de la seva història, ha estat escomentant dies glorioses. Dels dies que era mestressa de les mars, de les glòries del Rei en Jaume, fins arribar a un rosar irpletòric de possibili-